

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz podjętych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, na jego podstawie ustalono, że oskarżony E. K. w dniu 4 czerwca 2017 na trasie P. – S. gm. P., okręgu (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. o nr rej. (...). Kierując pojazdem mechanicznym znajdował się w stanie nietrzeźwości – 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 7 lutego 2017 roku o sygn. akt II K. 574/16 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, oraz w okresie obowiązywania orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Tak więc swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a § 4 kk. Przepięstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Oskarżony jest żonaty, jest ojcem czworga dzieci w wieku od 25 do 8 lat, które pozostają na jego utrzymaniu. Utrzymuje także niepracującą żonę. Oskarżony jest osobą bezrobotną, nie pobierającą zasiłku dla bezrobotnych, utrzymującą się z prac dorywczych.

(dowód: dane osobowe z k.28-28v.,38; dane o sytuacji majątkowej 14, 30-31, informacja o dochodach k.15, dane z (...) k. 17-18)

Za przypisane oskarżonemu przestęstwo Sąd wymierzył E. K. na mocy art. 178a § 4 kk karę zasadniczą 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając karę za popełnione przestęstwo Sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary określonych w art. 53 kk, uwzględniając zarówno okoliczności łagodzące jak i okoliczności obciążające oskarżonego. Do tych ostatnich należy niewątpliwie popełnienie występku o znacznej szkodliwości społecznej z uwagi rodzaj stworzonego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych uczestników tego ruchu, oraz fakt uprzedniej karalności – w znaczeniu ogólnym, bowiem fakt skazania za identyczne przedmiotowo zachowanie wchodzi w skład znamion czynu przypisanego oskarżonemu i sam w sobie zwiększa dolegliwość w zakresie rodzaju i rozmiaru kary.

Okolicznościami łagodzącymi w ocenie Sądu było zachowanie po popełnieniu przestęstwa, tj. szczere przyznanie się do winy.

Sąd uznał, że orzeczona kara odzwierciedla stopień i rodzaj zawinienia oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości czynu mu przypisanego, sposób zachowania sprawcy, oraz rodzaj i stopień naruszenia obowiązujących norm.

Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności odzwierciedla stopień i rodzaj zawinienia oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości czynu mu przypisanego. Jednocześnie uwzględniając przekonanie, iż samo orzeczenie kary pozbawienia wolności nawet bez jej wykonania będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celu kary, Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby w wymiarze 2 lat. Okoliczności po stronie oskarżonego – wykonywane prace aby utrzymać rodzinę (czwórkę dzieci i żonę), o które na terenie właściwości tut. sądu jest niezwykle trudno – wskazują, że wobec E. K. jeszcze na tym etapie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, aby z tej instytucji skorzystać – w myśl art. 69 § 4 kk. Wprawdzie oskarżony był już wcześniej karany ale na kary ograniczenia wolności i to one były wobec niego nieskuteczne. W tej sprawie orzeczona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem umyślowi oskarżonemu nieopłacalność dalszego łamania prawa i że od tej pory tylko „krok” dzieli go od pobytu w zakładzie karnym.

Orzeczenie kary bez jej warunkowego zawieszenia sprawi, że z chwilą osadzenia oskarżonego w zakładzie karnym jego dzieci w tym jeszcze dwoje małoletnich, zostaną pozbawione środków do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Należy dać oskarżonemu jeszcze jedną szansę, tak aby mógł się wykazać w warunkach wolnościowych, że jest osobą godną zaufania i jednostką zdolną do pozytywnego funkcjonowania w społeczeństwie. Warto, aby oskarżony mógł pokazać swojej rodzinie zmianę postępowania i nastawienia do porządku prawnego zarówno pracując na jej utrzymanie jak i pomagając w wychowaniu małoletnich dzieci oraz przestrzegając przepisów prawa. W konsekwencji w ocenie Sądu, pomimo wcześniejszych wyroków skazujących istnieje wobec oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca na zawieszenie wykonania orzeczonej kary na okres próby lat dwóch, co też Sąd uczynił w punkcie II. wyroku. Mając na względzie treść art. 69 § 4 kk wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178 § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy zaistniały uzasadnione wypadki, o których była mowa powyżej, pozwalające warunkowo zawiesić orzeczoną oskarżonemu karę na okres próby. Sąd wyraża nadzieję, iż oskarżony wyciągnie wnioski ze swojego postępowania i będzie przykładowym ojcem i praworządnym obywatelem. Nie mniej oskarżony musi mieć świadomość tego, iż kolejnej szansy na poprawę swojego postępowania, może w przyszłości już nie otrzymać.

Aby ocenić jakość postępowania oskarżonego po wyroku i w okresie próby, Sąd oddał go pod dozór kuratora sądowego. Ponadto biorąc pod uwagę rodzaj czynów, za które był dotychczas karany, Sąd zobowiązał go w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu – art. 72 § 1 pkt 5 kk.

Stosownie do treści art. 42 § 3 kk Sąd orzekł także obligatoryjny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, biorąc pod uwagę obligatoryjność takiego środka – punkt IV. wyroku.

Środek karny w takiej postaci, w połączeniu z orzeczoną karą spełni swoją funkcję wychowawczą wobec oskarżonego oraz funkcję prewencyjną w stosunku do innych potencjalnych sprawców przestępstw drogowych.

Poza tym Sąd orzekł wobec oskarżonego także świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej – punkt V. wyroku – w myśl art. 43a § 2 kk. Tak określone świadczenie – w minimalnej możliwej wysokości – będzie dla niego dodatkowym poważnym obciążeniem ale jednocześnie nauczką na przyszłość.

O kosztach postępowania i opłacie sądowej Sąd orzekł w myśl przepisów powołanych w sentencji wyroku uznając, że sytuacja majątkowa oskarżonego trudna i nie zezwala na ich uiszczenie – punkt VI. orzeczenia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)